

MARIE ROUTCHINE - DUPRE

Η Μαρία Routchine, εβραϊκής καταγωγής, γεννήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1883, στην Οδησό της Ρωσίας (1) .. Ήταν η τρίτη κατά σειράν θυγατέρα, από τα συνολικά 6 παιδιά του ζεύγους Routchine, ενός Ρώσου καλλιτέχνη επιπλοποιού του Τσάρου και μιας αφοσιωμένης μητέρας.. Σε μικρή ηλικία μετανάστευσε με την οικογένειά της στο Παρίσι.

Από πολύ νωρίς, εκδήλωσε το ενδιαφέρον και την αγάπη της για τον άνθρωπο.. Παρευρισκόταν καθημερινά μάρτυρας της ανθρώπινης εξαθλίωσης, σ' εκείνο το μεγάλο Παρίσι των εργατών, που δεν είχαν ακόμη απελευθερωθεί κοινωνικά.. Η δε κοινωνικά καταπιεσμένη γυναίκα ήταν το διαρκές αντικείμενο της συμπόνιας της, η φτωχή εργάτρια, η εξαθλιωμένη μητέρα της οικογένειας, ο εξευτελισμός των γυναικών εκείνων που - μη μπορώντας να αντέξουν την φτώχεια και γοητευμένες από το χρυσάφι - παραδίδονταν στην πορνεία.. Αυτό το θέαμα έσφιγγε την καρδιά της νεαρής Μαρίας.. Αναζητούσε τα μέσα για να λυτρώσει και να ανυψώσει την γυναίκα, για να θρέψει και να μορφώσει τα παιδιά όλου του κόσμου, διότι λάτρευε τα παιδιά, να βρει τα μέσα να εξασφαλίσει στον γέρο εργάτη, τον καταπονημένο από το μόχθο, την ανακούφιση στα τελευταία του..

Η σκέψη της και η μέριμνά της περιστρεφόταν διαρκώς γύρω από το πώς θα εύρισκε ένα μέσον για να ανυψωθεί η γυναίκα, να βελτιωθεί η διαπαιδαγώγηση των παιδιών και να εξασφαλισθή μία κάπως άνετη και αξιοπρεπής ζωή για τον ταλαιπωρούμενο εργάτη.

Σύχναζε στα λαϊκά πανεπιστήμια, εκείνο όμως που την διακατείχε ήταν η ελπίδα μιάς κοινωνικής και πνευματικής αναμορφώσεως η οποία θα απάλλαζε τον άνθρωπο από όλη αυτή την δυστυχία.

Διαπνεόταν από μία Θεία - θα έλεγε κανείς - Αγάπη, την οποία βίωνε κατά τρόπο βαθύ, ειλικρινή και σπάνιο. Ακούραστη, παρείχε ανιδιοτελώς την βοήθειά της προς πάσα κατεύθυνση. Παρά το νεαρό της ηλικίας της, ενέπνεε τον σεβασμό σ' όσους την πλησίαζαν και η απλότης των λόγων της έπειθε τους συνομιλητές της.

Γύρω στα 15 της χρόνια έμαθε σχέδιο και ζωγραφική και εξειδικεύτηκε στην μελέτη των λουλουδιών.. Ζωγράφιζε τα λουλούδια με αγάπη και στην συνέχεια τα μελετούσε τόσο πολύ, που γνώριζε όλες τις ποικιλίες τους με κάθε λεπτομέρεια..

Η ζωγραφική έγινε το επάγγελμά της, από το οποίο έζησε μέχρι την αναχώρησή της για την Αίγυπτο και τον γάμο της..

Τον Φεβρουάριο του 1914, ευρισκόμενη την Αίγυπτο, ύστερα από έναν περίπατο στην Νεκρόπολη της Μέμφιδος, περιέπεσε σε κατάσταση πνευματικής εκστάσεως. Όταν συνήλθε, περιέγραψε το βίωμά της ως εξής :

"Είδα τον άνθρωπο και την ύπαρξή του επί της Γής... Παντού είναι ο ίδιος και παντού πρεσβεύει την ίδια πλάνη. Φοβάται την δύναμη, αλλά και δεσπόζει διά της δυνάμεως... Μπροστά στην δύναμη ενός ανθρώπου, οι άνθρωποι υποτάσσονται και τον αναγορεύουν βασιλέα τους. Όταν όμως αυτός πεθάνει ή χάσει την δύναμή του, οι άνθρωποι τον καθυβρίζουν.

" Η ανθρωπότητα είναι άνανδρη, διότι σ' αυτήν η δύναμη προηγείται της Δικαιοσύνης και της Ευθύτητας...

" Εάν καυτηριάζω με λέξεις τόσο σκληρές την ανθρωπότητα, εν τούτοις απαλλάσσω τον άνθρωπο. Το σύνολο είναι εκείνο που παρεμποδίζει τις ατομικές του προσπάθειες και τον κάμει να παρεκκλίνει πάντοτε από την οδό της τελειότητας..."

Έτσι, κατέληξε στην έννοια της Προσωπικότητας ως λύση τού προβλήματος τής ανθρωπότητας. Τί είναι η Προσωπικότητα ; Είναι η αληθινή ταυτότητα τού κάθε ανθρώπου, η εκδήλωση τής οποίας τείνει να παρεμποδίζεται από διάφορους παράγοντες, ατομικούς και συλλογικούς. Εάν ο κάθε άνθρωπος κατορθώσει να εκδηλώσει αυτό που πραγματικά είναι, τότε αφ' ενός ο ίδιος θα βιώνει μία εσωτερική ευτυχία, αφ' ετέρου θα είναι σε θέση να συνεργάζεται αρμονικά με τους άλλους ανθρώπους, συναλλάσσοντας τις ιδιαίτερες αρετές, ποιότητες και ικανότητές του, που τον διαφοροποιούν από τους υπολοίπους ανθρώπους.

Τίς ιδέες της αυτές η Marie Rouchine Dupre διετύπωσε υπό μορφήν Θεωρημάτων, καλώντας κάθε άνθρωπο να επαληθεύσει ο ίδιος στην πράξη την αλήθειά τους.

Αμέσως μετά, επέστρεψε στο Παρίσι απ' όπου και εργάστηκε ακατάπαυστα «για την Αγάπη της Ανθρωπότητας», μεταδίδοντας εμπνευσμένες Διδασκαλίες, προς τους μαθητές της, στο Παρίσι και στο Κάιρο, μέχρι του θανάτου της που επήλθε μετά από σύντομη ασθένεια 24 ημερών, την 30η Ιανουαρίου 1918, στο νοσοκομείο Tenon, των Παρισίων, σε ηλικία μόλις 34 (ή 33) ετών, ενώ μαινόταν ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος.

Ιδού πως την περιγράφει ο σύζυγός της Ευγένιος:.. «.. ήταν πάντα ήρεμη, ενέπνεε πολύ μεγάλο σεβασμό σε όλους όσους την πλησίαζαν και οι λόγοι της ήσαν τόσο πειστικοί, τα επιχειρήματά της τόσο δυνατά και λογικά που συχνά, πρόσωπα που είχαν έλθει σε εκείνη με την πρόθεση να την αμφισβητήσουν, μεταστρέφονταν εντελώς και άλλαζαν τελείως άποψη.. Αυτή η Μεγάλη Γυναίκα επιβαλλόταν με όλες της τις πράξεις.. Δεν ήταν απλά και μόνον μια γυναίκα καλή, στοργική, αγαθή μητέρα.. Ήταν απέραντη μέσα στην Αγάπη της.. Τελείως ανιδιοτελής, δεν ζούσε για εκείνη την ίδια.. Ζούσε για την Ανθρωπότητα και αυτό που την ανύψωνε πάνω απ' όλους ήταν η ταπεινότητά της, αρετή λαμπερή που κάνει τα όντα που την κατέχουν να ακτινοβολούν.. Αυτά τα Όντα παρουσιάζονται όπως είναι, δεν έχουν ανάγκη να χρησιμοποιήσουν το τεχνητό και το διακοσμητικό για τον εαυτόν τους, όπως οι περισσότεροι άνθρωποι για να κρύψουν την ασχήμια τους.. Το μάτι θέλγεται πραγματικά μόνον από αυτούς (τους ταπεινούς) και το αυτί μαγεύεται από τον ήχο τής φωνής τους.. Η δε δόνηση τής φωνής της ήταν μοναδική όπως και το βλέμμα της.. »..

Σύμφωνα με την εσωτερική παράδοση του Τάγματος, ακόμα και μετά την αποχώρησή της από τον Κόσμο, η «Σεβασμία μας Μητέρα Δώρα» (όπως είναι από τότε γνωστή στα μέλη του Τάγματος), συνέχισε να μεταδίδει στους μαθητές της υψηλές διδασκαλίες, νομοθεσίες και νουθεσίες από τα Ουράνια Δώματα όπου πλέον κατοικεί.

La deuxième Grande Maitresse de l'Ordre.

BLANCHE DUPRÉ

filie ainée de Marie Notre Vénérable Mère
née le 7 Octobre 1912.

Élue Grande Maitresse le 6 Juin 1918.

(1) Κατ' άλλην εκδοχή, γεννήθηκε την ίδια ημερομηνία τού έτους 1884.